

го, я обидѣлся, я въ претензиі на кого-либѣ: Мѣнѣ ми остана хатѣръ на бая Павла че не додѣ да ми честитѣ именния день.—Варай сестро огниѣна Маріо! Што ти е тебе хатерѣ останало, Оти ніе земѣта делѣхмѣ, А на тебе делѣ не те дадохмѣ? В. 229. Слушай, брате, твоя мила сестра, Тая тебе ука да научитѣ, Атарѣ тебѣ да не ти оставитѣ. М. 47. Кой какѣ може боздоганѣ да носе, Кому петѣ, кому три боздогана, На никому хатарѣ да н' остане. М. 173. Неди ѣ хатарѣ остало, Та зела бѣли медници, Та ѣ на вода отишла, На горно крайно кладенце. М. 160. Ала ми ѣ хатарѣ на Бога, Че и мен' смѣша не ѣ далѣ. М. 80.

Хахолѣ *пр.*? Волатѣ се ще си бѣде волѣ; добрѣ тѣ назовалѣ онзи който ти е гудилѣ името, защото си дебелоглавѣ, хахолѣ и будала—А ти стоишѣ тѣй будала и хахолѣ щото да ся подиграватѣ съ тебе сичкитѣ царулановци. Х. I, 25.

Хаша* *с. ж.* чепракѣ: Ти мислиш, майко, да ме ѣожениш, Я мислам да те продам На тия клети чифути Или на црни Арапи За сива конѣа чапкѣна Со' сино седло сребрено, Со хашата позлакена, Со тая узда леяна. *с. Пс. 3, 185. (Ghăchiet, s. ar. 5. Housse qui recouvre la selle).*

Хашѣашѣ* (*hachich, s. a. Herbe, foin*) *с. м.* гашишѣ (раст.): Срѣщище ѣ кѣту хашѣашѣ, кое нѣкои си Бѣлгари пушатѣ вмѣсту духанѣ. Отѣ хшавия му ся упоява челоувѣкѣ необыеновенѣ. Пк. 60**).

Хаятѣ* (*haiât, s. t. Corridor, gallerie extérieure d'une maison en Turquie*) *с. м.* галлерей: Слѣдѣ като ся свѣрши тая заобыкалка свати-тѣ навлѣзватѣ у кѣщи, гдѣ-то годеница-та на всѣкѣ рѣдомѣ цѣлува рѣкѣ, като стои исправена и вѣдрѣна при врата-та до стѣнѣ-тѣ на хаеѣ (чардакѣ—ганѣ). Ч. 75. А особно прѣдѣ кѣщи е стрѣха доволно широка, и има съзидано кѣту одѣръ високо мѣсто изгладено и напълнено отѣ прѣстѣ, на кое лѣтѣ обѣдватѣ, вечержатѣ и спѣятѣ и гости дочѣкватѣ; него мѣсто наричатѣ *сейвѣнѣ* или хашѣтѣ. Пк. 32. **Хаятенѣ** *пр.* Ударихѣ кофарѣ на хаятнитѣ врата и отидохѣ въ пѣщника да готвятѣ шарана. Трудѣ, 467.

Хвалѣ *с. ж.* хвала, слава: Ей хвалѣ ви, трѣста егѣмене, Кѣкво че ме вѣе наѣчите.—Хей фѣла ти, стар егѣмен Слѣве. Пс. 21—22, 544. Фало Богу единому велитѣ Защо ти мене ке ме избавишѣ Отѣ свего тешка пѣаница. М. 101. Хвала и блазѣ на добрата ти честь, защото вынаги си спокойно. Х. I, 24. Благодарение на постоянство, съ което са е отличалѣ Борисовиятѣ наслѣдникѣ, и хвала на благоразумието на лични мѣже, съ които е билѣ окруженѣ, Симеонѣ не оставилѣ ересѣта да пусне дълбоки корѣне въ времето на своето царуване. З. 157.

Хвальбѣ *с. ж.* похвальба, хвастовство; похвала: Фальба Маркова. М. Дарш' ѣ вѣпино, не пушай, Твоя да бидитѣ фальбата, Моя